

M
Kivilatomukset
Mikolan rajapellolla
Uotimmäellä Kiukaisissa.

Tutkinut
syksyllä 1903
Julius Aho.

Kivilatomukset
Mikolan rajapellolla
Uolinmäellä Kiukaisissa

Tutkinut syks. 1903 Julius Nilis.

(ks. asemapiirrosta).

Päisi kiviikautisia muistoja, esiintyy Uolinmäellä ja sen lähistöllä myös myöhemmän aikaisia.

Hautaraunioita on jötkentä lukuisasti (Mikolankarin yläpuolella on pari, joista toinen kaud. Fleikel on kaivanut, toista alkanut; Mikolan torpan eteläpuolella "seisoo pellon keskellä olevalla raakkimaalla kaksi päätä kuopalle kaivettua rauniota, jotka näyttävät hiittentienraita, vaikka niiden ympärille on nähtävästi peltokivia lisäksi lajätty" — Kauppisen tiedonanto; Juholan pellolla on ainakin pari muinaiselta näyttävää varetta; Uolinmäen pihamaalta on omenatarhaa laitettaessa purettu kaunis hiittentienvas, jonka pohjalla oli tullut esille mustaa muttaa ja muiston mukaan valkoisia huopalasia sekä tulisijaintteita — Kauppisen tiedonanto Kirjoituksessa "Uolinmäen kivit. tehdaspaiikka Kiukaisissa, s. 13; Toisena puolella

on lisäksi lukuisia kivi-raunioita) —
Pari kaivettua raunioita on pron-
sikaudelta (Toinen varmuudella, ks.
F. M., 1898, s. 13-15), mutta että ran-
takauden muistojakin paikallakun-
nalla esiintyy, osoittaa soikean
nuolenkovanimeulöytö Mäkelän maalta
Torisevan kulmalla (ks. H. m. l. 4276).

Minkä aikaisia seuraavat
kivitalonmuokset ovat, jotka
kirjoittaja sattumalta sai tie-
toonsa, on vaikeata määrätä.

Kartanaikesta tehdessään
Uolinmäen ja Torisevan kulma-
kunnista tuli kirjoittaja^{m. m.} kille
Mikolan pellolle, joka on Mäkki-
lan rajan läheltä, torpasta M. M. W.
suuntaan ja kuuli täällä työmies
Juhon Törnroosin keuhkiessaan löytä-
neen useita hieta kivistä ladottuja
"ristinmuotoisia vareita". Jotkut
kivet olivat näkyneet hieman
turpeen päältä, mutta yleensä
olivat ne olleet pari kolme sm.
turpeen alla "suomusmaisesti
ladottuina". Poikkiristi oli ^{ollut} mukana
toisensa puolella (+).

Tällöin oli jo kaikkien va-
reiden kohta tullut keuhkituksi,
mutta saadaksesen edes jotakin
selvyyttä niistä, tutki kirjoittaja
kaikki muut, yhteensä 5 kpl.,
paitsi yhtä pientä (6. nro) jonka

paikkaa ei enään saatu selville.
Neljästi saatiin vielä jotakin
täydellinen pohjapiirros (ks. ase-
mapiirrosta).

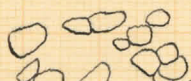
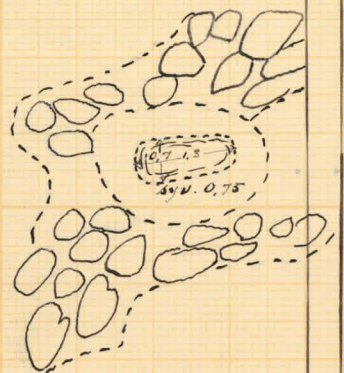
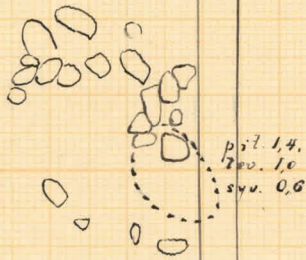
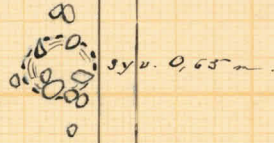
Tutkimus osoitti, että nä-
mät "vareet" olivat vanhoja
jämsä mielikuvituksen mukaan
ristinmuotoisia. Kun sim-
kuoppakulture oli vareiden
paikalta undestaan ylös tuotu,
huomattiin syvemmällä olevista,
liikuttamatta jääneistä jääsienä
eli laakain palasiota, vareet
pitkähköiksi, tosin epäsiinä.
erollisiksi lateiksi, joissa osaksi
oli vielä huomahtavissa suomen-
maista järjestyksiä. Keskeltä oli-
vat latomukset kuopalle vaihu-
neet, ja sillä kohdalla oli
maa kuopalle kaivettu 0,8-1,4
m:n pituudelle ja 0,6-0,7 m:n
syvyydelle, kuten saattoi huomata
mustanokaisesta puhtaasta saven
ympäristöimästä maasta. - Pieniä
kylensiruja oli joukossa, aikoi-
maan nähtävästi maanpinnalta
kuoppaan tuotuja eikä tuleksita-
vuitaavia. Eräissä kuopassa
oli hieman tuohenjätteitä.

Haudat ovat liian pieniä
ollakseen ruunishautoja, mutta
jonkinlaisia hautoja ne sit-
tenkin lienevät.

Kivilatomukset
Mikolan rajapellolla
Uotinmäellä Kiukaisissa.

Tutkinut syks. 1903 Julius Ailio.

Ks. samanaikusta kertomusta.

oja.

oja

oja

0 1 2 3 4 5 m.

